

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 grudnia 2024 r.
sprawy **W.P.**
skazanego za czyny z art. 178b k.k w zw. z art. 4 § 1 k.k. i inne
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach
z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II Ka 65/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Augustowie
z dnia 24 listopada 2023 r., sygn. akt VI K 84/23,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego W.P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 24 listopada 2023 r., sygn. akt VI K 84/23, uznano W.P. za winnego popełnienia czynu z art. 178b k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny zakazu prowadzenia pojazdów na okres 2 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy

Postpenitencjarnej oraz czynu z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio, świadczenie pieniężne w kwocie 12.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczono nadto karę łączną roku pozbawienia wolności, łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz łączne świadczenie pieniężne w wysokości 15.000 zł.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora, wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II Ka 65/24, uchylono punkt IX dotyczący łącznego świadczenia pieniężnego, zaś w pozostałym zakresie utrzymano wyrok w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, zaskarżając go w całości na korzyść skazanego i zarzucając:

„rażące naruszenie przepisów postępowania karnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 77 §1 w zw. z art. 77 § 9 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku prawo ustrojów sądów powszechnych w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka podstawowych wolności polegające na rozpoznaniu sprawy przez nienależycie obsadzony Sąd, gdyż rozprawa odwoławcza, na której zapadł wyrok rozpoznana została w składzie jednoosobowym, przez sędziego SR w Olecku M.M. delegowanego przez Prezesa Sądu Okręgowego w Suwałkach do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Suwałkach II Wydział Karny bez prawa przewodniczenia”.

W oparciu o wyżej wskazany zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Rejonowej w Sejnach wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Przypomnieć należy, że kasacja nie stanowi trzeciej instancji rozpoznawania spraw karnych, lecz jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem i środkiem kontroli prawomocnych orzeczeń sądowych. To sprawia, że postępowanie kasacyjne prowadzi tylko do oceny kasacji w aspekcie rażącego naruszenia przepisów prawa przez sąd odwoławczy, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a nie zaś do merytorycznego rozpoznania sprawy, w której kasacja została wniesiona (por. postanowienie SN z 25 lutego 2014 r., IV KK 6/14).

Sformułowany w kasacji zarzut naruszenia art. 439 §1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 77 § 9 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo ustrojów sądów powszechnych w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka podstawowych wolności, okazał się oczywiście bezzasadny. Teza skarżącego o nienależytej obsadzie Sądu odwoławczego w sprawie z uwagi na jej rozpoznanie w składzie jednoosobowym przez sędziego Sądu Rejonowego w Olecku M.M., delegowanego do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Suwałkach bez prawa przewodniczenia, nie znajduje uzasadnienia w obecnie obowiązujących przepisach. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 46 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2024.334, dalej: usp), obowiązującym od 10 sierpnia 2018 r.: *„W składzie sądu może brać udział tylko jeden sędzia innego sądu. Sędzia sądu niższego nie może być przewodniczącym składu sądu, z wyłączeniem spraw rozpoznawanych w składzie jednego sędziego i dwóch ławników albo w składzie jednego sędziego”*. Sędzia delegowany z sądu niższego rzędu, jeśli rozpoznaje sprawę jednoosobowo - tak jak w niniejszej sprawie - jest więc jednocześnie z mocy prawa przewodniczącym składu. Przedmiotowa sprawa była rozpoznawana na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2024 r. (sprawę zarejestrowano w Sądzie Okręgowym w dniu 13 lutego 2024 r. i tego samego dnia wylosowano do rozpoznania sprawę sędziego M.M.). Sędzia M.M. dysponował zaś delegacją od Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku na okres roku, począwszy od dnia 1 września 2023 r., do pełnienia obowiązków sędziego. Przepisy, na które powołuje się skarżący, w tym art. 77 § 9

usp, nie wymagają określenia w dokumencie delegacji prawa sędziego do przewodniczenia w przypadku orzekania w składzie jednoosobowym albowiem wynika to wprost z przepisu ustawy. Skarżący w wywiedzionej kasacji formułuje argumentację i przywołuje orzeczenia dotyczące poprzedniego stanu prawnego, co nie może mieć przełożenia na kanwę niniejszej sprawy. Kwestia racjonalnego wykorzystania kadr sądownictwa poprzez instytucję delegacji, którą analizuje skarżący, nie ma zaś w istocie żadnego znaczenia w sprawie indywidualnej.

Z powyższych względów, nie dopatrując się w przedmiotowej sprawie zaistnienia którejkolwiek z wymienionych w treści art. 439 § 1 k.p.k. bezzwzględnych przyczyn odwoławczych, ani innej rażącej obrazy prawa mogącej mieć istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu II instancji, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., zdecydował o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego, jako oczywiście bezzasadnej.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści reguły z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł]